

Direnişin Ana Görevi, Milli Hükümet Seçeneği Yaratmaktır!

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Cum, 07/06/2013 - 08:13

Referans İçerik: [Ülkemizde Devrimci Durum Var!](#) [2]

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

“Ülkemizde Devrimci Durum Var!” başlıklı yazımda, Türkiye’ de bugün neredeyse bir hafta süren yoğun kitle hareketleriyle yeni bir durumun oluştuğundan bahsetmiştim. Taksim Gezi Parkı eyleminin ateşlediği fitil; bugün yurdumuzun dört bir köşesinde AKP despotluğuna, 10 yılı aşkın uyguladığı vahşi kapitalizme karşı özgürlük, bağımsızlık, gerçek demokrasi ve doğa aşkı meşalelerini yakmıştır. Bu durum; ülkemizin daha ilerlemesi, gerçek bir demokrasiye kavuşması, bağımsız, onurlu ve başı dik bir siyaset izlemesi için büyük bir şans ve olanak ortaya koymaktadır. Ancak bu şansın ve olanağın gerçekleşmesi bazı **koşulların** yerine **getirilmesine bağlıdır**. Bu yazıda bu koşullar üzerinde biraz daha ayrıntılı düşünmek istiyoruz.

Ülkemizin; barışa, huzura, gerçek demokrasiye, içinde yaşadığımız çevre ve doğayı gözü gibi korumaya, refaha, onurlu bir yaşama, bağımsız ve başı dik bir siyaset uygulamaya her şeyden çok ihtiyacı olduğunu söylemiştik. Bu konularda hemen herkes, sanırım hemfikirdir. Fakat keyfi, şımarık ve kibirli yönetimiyle Başbakan Erdoğan hükümeti döneminde, gençliğimizin ve halkımızın bu özlemlerinin yerine gelmesinin hemen hemen olanaksız olduğu konusunda çoğumuz aynı fikirdeyiz. Gençliğimizin ve halkımızın ayağa kalkmasının, öfkelenmesinin nedeni de bu değil midir?

Fakat bütün bu isyana rağmen; uyanan, öfkeyle ayağa kalkmış olan, hükümetinden açık olan sorularına doğru dürüst yanıt ve sağduyu bekleyen halkımız, neye tanık oluyor? Ben söyleyeyim: Ülkemiz adeta bütün bölgeleriyle bir yangın yerine dönmüş bir durumda iken; kendisini bulunmaz Hint kumaşı zanneden Başbakan Erdoğan, sanki bütün bunlar hiç olmamış gibi akıl almaz bir duyarsızlıkla bırakmış; dört günlük yurt dışı gezisine çıkıyor. Hatta bu tavrı yetmiyormuş gibi, o bildik Kasımpaşalı üslubuyla adeta isyancılara meydan okuyor. Yurt içinde ve yurt dışında milyonlar; daha fazla anlayış, daha fazla doğa dostu bir siyaset, daha fazla özgürlük, daha fazla demokrasi isterken, Başbakan Erdoğan inadına “*Taksim Gezi Parkı’na Topçu Kışlasını yapacaklarından*” ve hatta “*Atatürk Kültür Merkezini de yıkip yerine Operayla birlikte Cami yapacağından*” dem vuruyor.

Biliyorum; bu ne inat bu ne duyarsızlık diye düşüneceksiniz. Ama Başbakan Erdoğan bu söylediklerinden ve yaptıklarından çok çok **emin**! Neden? Hiç düşündünüz mü?

Çünkü bence bunun iki nedeni var. Birincisi, Başbakan bir demokrat değil, bir dikta özentisi kibirli bir siyasetçidir. Demokrat olmayan, demokrasiye inanmayanın da her zaman bu tip demokratik halk taleplerine kulağı tıkalı olması normaldir! İkincisi ve her şeyden önemlisi ise; Başbakan, karşısında dişine göre bir siyasi rakip görmüyor; yani muhalefeti küçümsüyor ki bu konuda bence haklıdır da! Gerçekten de ortada dişe dokunur bir **muhalefet yoktur**!

Bütün Türkiye’de ve hatta dünyada Erdoğan siyasetine karşı milyonlar ayaklanmış; demokratik talepler ileri sürerken Başbakan Erdoğan’ın böylesine inat, böylesine pervasız ve hatta halka “**Çapulcu**” diye hakarete devam eden, milyonları hiçe sayarak onların protestolarını “**ideolojik**” olarak yaftalayan küstahça tavrını başka türkü açıklamak olanaksız!

Önce ülkemizde “Taksim Gezi Parkı” ile başlayan, bir haftaya yakın süren demokratik isyanı şöyle kısaca bir analiz edelim.

İlk tespitimiz, bu isyanın haklı ve meşru olduğudur. **Haklıdır**; çünkü 10 seneyi aşan AKP iktidar döneminde AKP hükümetinin iç, dış ve sosyal politikaları halkımızın büyük bir bölümünü, özellikle gençlerimizi, kadınlarımızı ve emekçilerimizi gerçekten çok mağdur etmiştir. **Meşrudur**; çünkü halen yürürlükte olan Anayasamızın 34. Maddesi aynen şöyle der: **“Herkes, önceden izin almadan, silahsız ve saldırısız toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahiptir...”**

Gelelim şimdi bu gösterilerin elde ettikleri sonuçlara. Bence milyonların katıldığı bu gösteriler, **üç büyük kazanım** elde etmiştir.

- AKP’nin **Korku İmparatorluğunu yıkmıştır**;
- Türkiye’de son dönemde yoğunlukla sürdürülen tartışmalarda Türk, Kürt, Çerkes gibi etnik temelde ayrışmayı, Alevi Sünni gibi dini temelde çatışmayı, Fenerbahçeli, Galatasaraylı, Beşiktaşlı, Trabzon sporlu vs. gibi sportif rekabeti aşarak **ulusal birliği ve dayanışmayı sağlamıştır**,
- AKP hükümetinin yıkılması, yerine milli yeni bir hükümetin **kurulma şansını da artırmıştır**.

Bilindiği gibi AKP; telefon dinlemeleri, polis baskısı, Ergenekon, Balyoz vs. gibi siyasi davalarla vs. Türkiye’de adeta bir korku imparatorluğu kurmuştu. 31 Mayıs 2013 Taksim Gezi Parkı direnişiyle başlayan ve bütün ülkeye yayılan demokratik halk hareketi, bu korku imparatorluğunu yerle bir etmiştir. Artık gençlerimiz, özellikle de kadınlarımız en önde polisin gaz bombasından da, “toma”larından korkmamaktadırlar. Halkımız bu korku travmasını atlatmış; kendine olan **öz güvenine yeniden kavuşmuştur**.

Ülkemizdeki bu demokratik gösterilere, her yaştan, her cinsten, her etnik halk grubundan, farklı dini inançtan olan, hatta değişik siyasi görüşten, dört büyük spor kulübümüzün taraftarlarından tutun da küçük, fakat geleneksel futbol kulübümüzün taraftarlarına kadar insanlar katılmış; aralarında olağan üstü bir **kardeşlik, yardımlaşma ve dayanışma** oluşmuştur. Neredeyse bütün eylemciler bir aileden imiş gibi birbirleriyle kaynaşmışlardır.

Gelelim şimdi bu gelişmelerin en **kritik** noktasına.

Bir haftaya yakın süren, kendiliğinden gelişen ve güçlenen bu halk hareketinin en yakıcı ve en can alıcı talebi, **AKP hükümetinin istifasıdır**.

Fakat bırakın AKP hükümetinin istifasını bir tarafa, bu hükümetin başı Başbakan Erdoğan, inatla daha hâlâ halka **hakaret** etmeye devam etmektedir. Hatta Başbakan; bütün bu meşru demokratik halk hareketini küçümsediği yetmiyormuş gibi, polisin arasından çeşitli provokasyon ekipleri örgütleyerek ve bizzat Başbakanın provokatif söylemleriyle direnişe katılanları suçlu olarak damgalamaya veya suçlu durumuna düşürmeye çalışıyorlar.

BOP eş başkanı olarak emperyalist bir projede görev üstlenerek vatana ve bölge insanlarına **ihanet** eden, 30 yıldır azılı teröristlerle, on binlerce masum yurttaşın **katilleriyle ortaklık** kuran, Cumhuriyet devletini kuranlara **nankörlük** eden, kendi milletine **hakaret** eden, durmadan **yalan** söyleyen, bir söylediği ile diğer söylediğini inkâr eden, omurgasız, tutarsız ve gurursuz bir siyasetçiden de başka türlü davranış beklenemez zaten!

Yani bir haftadır süren bu şanlı halk hareketinin en temiz, en meşru ve toplumumuzun huzur ve barışı için, geleceğimiz için yerine getirilmesi en gerekli talebi olan **“Hükümet İstifa”** sloganının gerçekleşmesi, her şeyden önce **bazı koşulların yerine gelmesine bağlıdır**.

Bu şartlardan en önemlisi, AKP hükümetine karşı gerçekten ciddi bir **milli ve demokratik hükümet**

seçeneğinin yaratılmasıdır.

Bilindiği gibi AKP'nin gücü ve başarısı, daha çok muhalefetin acizliği ve zayıflığından kaynaklanmaktadır. Zaten bugün milyonları AKP'ye karşı da sokağa döken ülkemizdeki muhalefetin bu yetersizliği değil mi?

O halde bugün eğer milyonlarca insanın bu enerjisi boğa gidilmesin isteniyorsa, bir hayal kırıklığı daha halkımıza yaşıatılmak istenmiyorsa, o zaman yapılması gereken iş, muhalefeti güçlendirmek ve AKP hükümetine karşı gerçekten güçlü ve dişe dokunur bir alternatif yaratmaktır.

Ancak bu görev, **siyasi** bir görevdir. Hâlbuki bugün milyonların katıldığı bu halk hareketi ise kendiliğinden gelişmiş bir anlamda **apolitik** bir harekettir. Gerçi bu halk hareketinin içinde elbette değişik partilerden insanlar var. Hatta çoğu kendi partilerinin sembollerıyla gösterilere katılmaktadırlar. Ama hareketin **amacını, yönünü ve gidişatını** belirleyen, onu örgütleyen ve düzenleyen **merkezi bir siyasi otorite** yoktur.

Eminim; bu düşünceye halk hareketine aktif katılanların birçoğu itiraz edeceklerdir. Çünkü onlar, bu hareketin siyasallaşmasıyla birlikte **bölüneceği korkusunu** da haklı olarak taşımaktadırlar.

Ancak herkes řu gerçeklerle yüzleşmek zorundadır:

- AKP hükümetinin istifası, henüz bir gerçek değil, sadece arzu edilen bir durumdur! Eğer bunun gerçekleşmesi samimi olarak isteniyorsa, o zaman mutlaka bir siyasi hareketle milli bir hükümet seçeneği yaratılmalıdır;
- Milli hükümet seçeneği ancak, tek bir muhalefet partisinden değil, birçok meclis içi ve meclis dışı siyasi partilerin bir **koalisyonu** olarak olanaklıdır. Kaldı ki böyle bir **ortaklık**, otomatik olarak hareketin **siyasallaşmasıyla bölünme tehlikesini** de yok edecektir.

Ben kendi geçmiş deneyimlerimden şunu iddia edebilirim ki eğer bu halk hareketi, AKP hükümetini yıkıp yerine demokratik ve ulusal yeni bir hükümetin kuruluşuna katkı yapamazsa, o zaman bu hareketi bekleyen **iki olumsuz** sonuç doğacaktır:

- Hayal kırıklığına uğrayacak olan gençlerimizin bir bölümü **radikalleşerek** çok tehlikeli yöntemlere yöneleceklerdir. Geçmişte yüzbinlerin katıldığı gençlik eylemlerden bekledikleri somut sonucu alamayan bazı devrimci arkadaşlarımız, ne yazık ki silahlı şiddet olaylarına yönelerek halktan ve gerçeklerden kopmuşlardı. Bugün aynı durum, bir başarısızlıkta yinelenmesi her zaman olasıdır!
- Öte yandan bu büyük ve şanlı direnişe katılan geniş halk kitleleri, AKP'nin yerine bağımsızlıktan ve demokrasiden yana yeni bir hükümetin oluşamaması durumunda çok büyük **hayal kırıklığına uğrayarak**, mücadele alanlarını terk edebilirler ve bu da **AKP'nin** daha da kibirlenmesine, daha da sertleşmesine, daha da **faşist yöntemlerle yönetmesine yol açabilir**.

Çözüm ortada. Kendiliğinden gelişen bu hareketin; dağılmadan, parçalanmadan, birliğini koruyarak siyasallaşması şarttır! Yani harekete katılanlar bir yandan siyasi olarak örgütlenirken, öte yandan muhalif siyasi parti ve örgütlerin de **mutlaka birleşmesi**, birlikte çalışarak **bir alternatif hükümet** oluşturmaları şarttır.

23 Nisan 2013 tarihinde Ankara'da Nazım Hikmet Kongre ve Sanat Merkezinde binlerce yurttaşın kurduğu **Milli Merkez** işte böyle bir alternatif milli hükümetin çekirdeğini oluşturmaktadır. Milli Merkez; meclis içi muhalefet partileri olan CHP ve MHP'nin önde gelen bazı üyelerinden oluştuğu gibi, meclis dışı fakat çok etkin ve aktif olan İşçi Partisi ve DSP'nin de katılımıyla oluşmuş demokratik ve ulusal bir **siyasi ortaklıktır!**

İşte şimdi bu halk hareketimizin devrimci başarısı için yerine getirilmesi gereken en acil görev, AKP

hükümetine seçenek olmakta en güçlü aday olan Milli Merkez'i güçlendirmektir!

Mehmet ÇAĞIRICI

mehmet.cagirici@politikadergisi.com [3]

Yorumlar

- [Güncel](#) [4]
- [Toplumsal](#) [5]

Kaynak URL (03/05/2024 - 12:54 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/direnisin-ana-gorevi-milli-hukumet-secenegi-yaratmaktir>

Bağlantılar:

- [1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>
[2] <https://www.politikadergisi.com/makale/ulkemizde-devrimci-durum-var>
[3] <mailto:mehmet.cagirici@politikadergisi.com>
[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
[5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>